

NEHEMIA

3-8

De herbouw van Jeruzalems muur te midden van tegenstand en onderlinge problemen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/nehemia/3-8

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De herbouw van de muur door families	4 min	4
2	Ieders eigen taak in Gods werk	5 min	7
3	Sanballat en Tobia bespotten de bouwers	2 min	10
4	Nehemia bidt om oordeel over zijn vijanden	2 min	11
5	Aanvalsplannen en ontmoedigde bouwers	3 min	12
6	Bouwen en tegelijk de stad verdedigen	4 min	14
7	Onderlinge strijd verzwakt Gods volk	3 min	17
8	Armoede en schulden onder de bouwers	2 min	19
9	Nehemia veroordeelt rente en uitbuiting	3 min	20
10	Bezittingen teruggeven en schulden opheffen	2 min	22
11	Nehemia draagt zelf de bestuurskosten	3 min	24
12	Nehemia weigert zich te laten weglukken	2 min	26
13	Valse beschuldigingen van opstand	3 min	27
14	Valse profeten willen Nehemia laten vluchten	4 min	29

15	De muur voltooid ondanks Tobia's invloed	2 min	31
16	Van muurbouw naar bestuur en stadsbewaking	2 min	32
17	Het geslachtsregister en afwijkende aantallen	2 min	34
18	Het volk komt bijeen om de wet te horen	2 min	35
19	Ezra en de Levieten leggen de wet uit	3 min	37
20	Van schuldbesef naar vreugde in de Heer	2 min	39
21	Gods Woord begrijpen brengt vreugde	2 min	41
22	Het Loofhutzenfeest volgens de wet vieren	3 min	42
	Om verder te lezen		44

1

De herbouw van de muur door families

Laten we Nehemia hoofdstuk 3 opslaan. Het is een lijst met namen en met de plaatsen waar ze werkten. Wat het eigenlijk is, is een beschrijving van de bouw van de muur, in gedeelten, door verschillende families. Toen Nehemia de herbouw van de muur organiseerde, zette hij verschillende families aan het werk aan verschillende stukken tussen afgemeten punten. In sommige gevallen kregen deze mensen de opdracht om te werken aan het stuk muur dat het dichtst bij hun eigen huis lag. Dat zou hun natuurlijk een bijzondere aansporing geven om goed werk te leveren, omdat hun huizen beschermd zouden worden door de gedeelten die ze bouwden. Ze zouden er veel belang bij hebben dat die stevig en goed werden gebouwd.

Dit is een lang hoofdstuk. Het kost veel tijd om het helemaal te lezen, en ik denk niet dat het helemaal gelezen hoeft te worden. Maar laat me een paar verzen lezen, zodat je een idee krijgt van waar we het over hebben. Er staat:

Toen stonden Eljasib, de hogepriester, en zijn broeders, de priesters, op en herbouwden de Schaapspoort. Zij heiligden die en plaatsten de deuren ervan. Tot aan de Honderdtoren heiligden ze hem, tot aan de Hananeëltoren.

NEHEMIA 3:1

Deze man was de kleinzoon van de hogepriester Jozua, die met Zerubbabel was teruggekomen in de begintijd van de terugkeer van de ballingen. Die man, de hogepriester Jozua, was inmiddels al lang dood, en dit was zijn kleinzoon.

Daarnaast waren de mannen van Jericho aan het bouwen; en daarnaast bouwde Zakkur, de zoon van Imri. De Vispoort bouwden de nakomelingen van Senaä. Zij maakten er een zoldering in en plaatsten de deuren ervan, met zijn sluitbalken en zijn grendels. Daarnaast verrichtte Meremoth, de zoon van Uria, de zoon van Koz, herstelwerk; daarnaast verrichtte Mesullam, de zoon van Berechja, de zoon van Mesezabeël, herstelwerk; daarnaast verrichtte Zadok, zoon van Baäna, herstelwerk. Daarnaast verrichtten de inwoners van Tekoa herstelwerk, maar de vooraanstaanden onder hen zetten hun schouders niet onder de dienst van hun heren.

NEHEMIA 3:2-5

De Tekoïeten komen uit Tekoa, een dorp iets ten zuiden van Jeruzalem. Blijkbaar voelden hun edelen zich te goed om hun handen vuil te maken aan dit soort werk. Maar anderen werkten er wel aan.

De Oude Poort herstelden Jojada, de zoon van Paseah, en Mesullam, de zoon van Besodja. Zij maakten er een zoldering in en plaatsten zijn deuren, met zijn sluitbalken en zijn grendels. Daarnaast verrichtten de Gibeoniet Melatja en de Meronothiet Jadon herstelwerk, met de mannen van Gibeon en van Mizpa, tot de zetel van de landvoogd van het gebied aan deze zijde van de rivier. Daarnaast verrichtte Uzziël herstelwerk, de zoon van Harhoja, een van de edelsmeden; en daarnaast verrichtte Hananja, een zalfbereider, herstelwerk. Men liet Jeruzalem tot aan de Brede Muur ongemoeid.

NEHEMIA 3:6-8

Enzovoort.

We zien in vers 10:

Daarnaast verrichtte Jedaja, de zoon van Harumaf, herstelwerk, en wel tegenover zijn eigen huis; en daarnaast verrichtte Hattus, de zoon van Hasabneja, herstelwerk.

NEHEMIA 3:10

En in vers 23 staat:

Daarachter verrichtten Benjamin en Hassub herstelwerk, tegenover hun huis, en daarachter verrichtte Azarja, de zoon van Maäseja, de zoon van Hananja, herstelwerk, naast zijn huis.

NEHEMIA 3:23

En in de verzen 28 en 29:

Vanaf de Paardenpoort verrichtten de priesters herstelwerk, ieder tegenover zijn huis. Daarachter verrichtte Zadok, de zoon van Immer, herstelwerk, tegenover zijn huis, en daarachter verrichtte Semaja, de zoon van Sechanja, de bewaker van de Oostpoort, herstelwerk.

NEHEMIA 3:28-29

Zo zien we hoeveel van hen dicht bij hun eigen huis werkten. Dat zou gemakkelijk zijn. Ze konden midden op de werkdag thuis gaan eten, en ze konden gemakkelijk van en naar de werkplek komen, omdat die dicht bij hun huis lag. Zoals ik al zei, zouden ze er bijzonder veel belang bij hebben dat een sterke muur dat deel van de stad beschermde waar hun huizen stonden.

2

Ieders eigen taak in Gods werk

Het gaat zo door tot het einde van het hoofdstuk: nog meer namen en nog meer gedeelten van de muur, waarvan ik eerlijk gezegd niet denk dat het de moeite waard is om er uitvoerig bij stil te staan. Wat we echter zien, is dat dit de mannen zijn die aan de gedeelten werken, en dat de muur in gedeelten wordt gebouwd. Het is net als bij de stichting, of de opbouw, van het lichaam van Christus. Iedereen heeft een gedeelte, een deel van het werk dat hij moet doen. Er wordt eigenlijk niet van hem gevraagd dat hij zich bezighoudt met de gedeelten van anderen, met het werk van anderen.

Mijn vriend Danny Lehman, die nu een leider bij Jeugd met een Opdracht is en dat al vele jaren is, werkte in een champignonfabriek toen hij als jonge christen in Santa Cruz woonde. Zijn werk had iets te maken met het overhalen van een hendel om champignons in bakken op een lopende band te laten vallen. Er waren anderen in de ruimte die hetzelfde deden. Hij zei dat hij, zolang hij het werk deed dat hij moest doen,

er nooit moeite mee had om het goed te doen. Maar af en toe vroeg hij zich af of anderen net zoveel werk verzetten als hij. Dan keek hij om zich heen, en zodra hij dat deed, miste hij een van zijn bakken.

Hij zei dat alles goed ging zolang hij zich concentreerde op het werk dat hij moest doen. Maar doordat hij zich ermee bezighield of iemand anders zijn werk wel goed genoeg deed, deed hij zijn eigen werk niet zoals het hoorde.

Toen Jezus in Johannes hoofdstuk 21 met Petrus sprak, voorspelde Hij aan Petrus hoe Petrus zou sterven. Dat herinner je je misschien nog. Hij zei:

Petrus, toen je jong was, kleepte je jezelf aan, omgordde je jezelf en ging je waar je wilde. Maar wanneer je oud bent, zullen anderen je vastbinden en je brengen waar je niet heen wilt.

JOHANNES 21:18

Johannes vertelt ons dat Jezus hiermee voorspelde hoe Petrus zou sterven, met welke dood Petrus God zou verheerlijken. Maar toen keek Petrus over zijn schouder en zag Johannes een eindje achter hen, en hij zei:

Toen Petrus deze zag, zei hij tegen Jezus: Heere, maar wat zal er met hem gebeuren?

JOHANNES 21:21

En Jezus zei:

Jezus zei tegen hem: Als Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom, wat gaat het u aan? Volgt u Mij!

JOHANNES 21:22

Met andere woorden, maak je geen zorgen over wat hij gaat doen. Misschien treft hij het niet zo slecht als jij. Jij zult ondersteboven gekruisigd worden. Hij misschien niet. Dat is jouw probleem niet. Volg jij Mij maar. Maak je geen zorgen over wat iemand

anders moet doen. Ieder moet zich richten op dat ene deel van het werk dat God hem heeft gegeven. En dat deel van het werk wordt bepaald door de gaven die God hem heeft gegeven.

Er moeten verschillende dingen gedaan worden om het Koninkrijk van God in de wereld te laten zegevieren. In Romeinen hoofdstuk 12, vers 6 tot en met 8, zei Paulus:

En nu hebben wij genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven: hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leiding geeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid.

ROMEINEN 12:6-8

Met andere woorden, als je een gave hebt om barmhartigheid te bewijzen, of om te helpen, te onderwijzen, te vermanen, te geven of te profeteren, richt je daar dan op. Doe het naar het geloof dat God je geeft en zo goed als je kunt. Hoe zit het met de anderen? Wat als zij niet doen wat ze behoren te doen? Dat is hun probleem, niet het jouwe, tenzij je iemand bent die de gave heeft om te vermanen. Als je die gave hebt, moet je hen misschien vermanen om te doen wat ze behoren te doen.

Maar het punt is dat we vaak taken te verrichten hebben waarbij we ons niet hoeven te bemoeien met wat andere mensen doen. We zouden ons allemaal moeten richten op het deel dat wij moeten doen. Terwijl ieder werkte aan het ene gedeelte dat hem was toegewezen, verrees de hele muur. Ze hoefden zich geen zorgen te maken of anderen hun werk wel deden. Zolang iedereen zijn eigen werk deed en aandacht schonk aan wat er van hem werd verlangd, vorderde de bouw van de muren. Die werd uiteindelijk in hoofdstuk 6 voltooid, maar niet zonder tegenstand.

3

Sanballat en Tobia bespotten de bouwers

Over die tegenstand lezen we in hoofdstuk 4. Er staat:

Het gebeurde, toen Sanballat gehoord had dat wij de muur herbouwden, dat hij in woede ontstak en zeer geërgerd was. Hij bespote de Joden en zei in tegenwoordigheid van zijn broeders en het leger van Samaria: Wat doen die zwakke Joden? Zal men hen hun gang laten gaan? Gaan ze offers brengen? Willen ze het vandaag nog klaarkrijgen? Willen ze de stenen uit de puinhopen weer tot leven wekken, hoewel die verbrand zijn?

NEHEMIA 4:1-2

Veel van de stenen waren van kalksteen. Een van de manieren waarop binnenvallende legers een muur vernietigden, was door grote vuren aan de voet van een muur aan te leggen en die buitengewoon heet te laten branden, zodat de kalksteen als het ware verbrokkelde. De kalksteen smolt en verbrokkelde. Het gaat hier dus om stenen die op hopen liggen, en veel ervan zijn verbrand. Het zijn niet eens meer hele stenen. Hoe gaan ze deze muur dan bouwen? Dat wordt een uitdaging, daar bestaat geen twijfel over. Maar met een man als Nehemia aan het hoofd kun je er zeker van zijn dat, als het gedaan kan worden, het ook gedaan zal worden, want hij is vastbesloten. We zien zijn vastberadenheid in de manier waarop hij met tegenstand omgaat en in de manier waarop hij problemen binnen het land aanpakt.

In vers 3 staat:

En Tobia, de Ammoniet, stond naast hem en zei: Ook al bouwen ze, als er slechts een vos op klimt, maakt hij een bres in hun stenen muur.

NEHEMIA 4:3

Dit is gewoon een beetje dwaze spot. Ze zeggen dat elke muur die ze bouwen zo zwak zou zijn dat zelfs een vos die ertegenaan stoot hem zou omgooien. Natuurlijk is geen enkele stenen muur zo zwak, maar ze gebruiken een overdrijving. Ze proberen de Joden te ontmoedigen en hun te vertellen dat het hun echt niet zal lukken.

4

Nehemia bidt om oordeel over zijn vijanden

Nehemia reageert door te bidden. Hij zegt:

Hoor, onze God, dat wij een voorwerp van verachting zijn en doe hun smaad terugkeren op hun eigen hoofd: geef hen over als buit in een land van gevangenschap. Bedek hun ongerechtigheid niet en laat hun zonde niet uitgewist worden van voor Uw aangezicht, want zij hebben U getergd tegenover de bouwers.

NEHEMIA 4:4-5

Dit noemen we een vervloekingsgebed. Sommige Psalmen bevatten vervloekingen. Sommige gebeden van Jeremia bevatten vervloekingen. Een vervloekingsgebed is een gebed waarin je bidt dat iemand iets ergs zal overkomen. Christenen hebben vaak grote moeite met dit soort gebed, omdat Jezus zei:

Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen;

MATTHEÛS 5:44

enzovoort. Het lijkt dus alsof deze mensen kwaad toewensen geen erg christelijke houding is, en misschien is dat ook zo. Misschien is dat ook zo.

Nehemia was geen christen. Hij had de Bergrede niet gehoord. Hij kende de Naam van Jezus niet. Het enige wat hij wist, was dat deze mannen het werk van God tegenwerkten. En hij geloofde dat een van hun problemen was dat ze geen medeleven

met de Joden hadden. Ze waren zelf nooit in gevangenschap geweest. Ze konden op geen enkele manier beseffen wat deze Joden hadden doorgemaakt en enig medelijden met hen krijgen. En dus zegt hij:

Neem ze mee naar het land waar ze gevangen zullen zitten. Laat ze maar geplunderd worden.

Laat hen hier ook iets van ervaren. Misschien komen ze er uiteindelijk met wat meer gevoel voor anderen uit.

5

Aanvalsplannen en ontmoedigde bouwers

Maar wij bouwden de muur, zodat heel de muur tot de helft ervan aaneengevoegd werd, want het hart van het volk was erop gericht om te werken.

NEHEMIA 4:6

Dat is een voortgangsbericht. Er zaten geen bressen meer in de muur. Alle gedeelten waren met elkaar verbonden, maar ze waren nog niet op volle hoogte. Dat betekent dat ze nog steeds kwetsbaar waren voor een aanval. Deze vooruitgang verontrustte hun vijanden, omdat ze zagen dat hun voordelen snel verdwenen. Er staat dat de muur was opgetrokken:

tot op de helft van de hoogte, want de mensen hadden zin om aan het werk te gaan.

Het gebeurde, toen Sanballat, Tobia, de Arabieren, de Ammonieten en de inwoners van Asdod hoorden dat het herstel van de muren van Jeruzalem vorderde en dat de bressen gedicht begonnen te worden, dat ze in hevige woede ontstaken. Zij spanden allemaal samen om tegen Jeruzalem te gaan strijden en verwarring te stichten.

NEHEMIA 4:7-8

We weten niet wat voor aanval er plaatsvond, of zelfs maar of ze werkelijk aanvielen. Ze besloten het te doen. Ze spanden samen om het te doen. Maar of ze ooit een aanval hebben uitgevoerd, wordt niet vermeld. Waarschijnlijk niet, omdat Nehemia voorzorgsmaatregelen nam. Zijn eerste voorzorgsmaatregel was bidden. Hij zegt:

Maar wij baden tot onze God en plaatsten een wacht tegen hen, dag en nacht, vanwege hen.

NEHEMIA 4:9

Er was dus een samenzwering om een verrassingsaanval uit te voeren, waarschijnlijk 's nachts. Daarom zette hij dag en nacht een wacht uit, waardoor er geen geschikt moment was om aan te vallen. Hij bewapende het volk ook.

Vers 10 zegt:

Toen zei Juda: De kracht van de lastdragers schiet tekort en er is veel puin; wij zijn daarom niet in staat de muur te herbouwen.

NEHEMIA 4:10

Er moet zoveel worden opgeruimd voordat ze op de fundamenteën kunnen bouwen.

Onze tegenstanders zeiden: Zij zullen het niet te weten komen en het niet zien tot wij in hun midden gekomen zijn en hen doodgeslagen hebben; zo zullen we het werk laten ophouden. Het gebeurde, toen de Joden die bij hen woonden, ons wel tienmaal vanuit alle plaatsen kwamen zeggen: Jullie moeten naar ons terugkeren,

NEHEMIA 4:11-12

Er spelen hier drie dingen die hen ontmoedigen. Het eerste is dat de arbeiders moe worden. Ze tillen de hele dag zware stenen, en er ligt nog steeds zoveel puin dat het lijkt alsof ze nooit klaar zullen komen met het werk. Ze raken ontmoedigd en hun kracht neemt af. Daar komt nog bij dat hun vijanden zeggen:

We gaan ze besluipen zonder dat ze weten dat we er zijn. Ze zullen pas merken dat we er zijn als we ze komen doden.

Bovendien waren er Joden die in de omliggende gebieden bij Jeruzalem woonden. Waarschijnlijk werkten hun familieleden, zonen en vaders enzovoort, aan de muren. Zij probeerden hen over te halen het werk te verlaten vanwege het gevaar van de vijanden. Laten we teruggaan naar een veilige plek, naar hun dorpen.

6

Bouwen en tegelijk de stad verdedigen

Vers 13:

dat ik mannen opstelde op de laagste plaatsen achter de muur bij de open plekken. Ik stelde het volk op, ingedeeld naar hun geslachten, met hun zwaarden, hun speren en hun bogen.

NEHEMIA 4:13

De spreker volgt hier een vertaling die spreekt over de lagere gedeelten van de muur. Dat zijn de gedeelten die niet hoog genoeg waren om de stad echt te verdedigen.

Ik zag erop toe en stond op en zei tegen de edelen, de machthebbers en de rest van het volk: Wees niet bevreesd voor hen. Denk aan de grote en ontzagwekkende Heere, en strijd voor uw broeders, uw zonen en uw dochters, uw vrouwen en uw huizen.

NEHEMIA 4:14

Toen onze vijanden hoorden dat hun plan ons bekend was en dat God het had verijld, gingen wij allemaal terug naar de muur, ieder naar zijn werk. Vanaf dat moment werkte de helft van mijn knechten aan de bouw. De andere helft hield speren, schilden en bogen vast en droeg een harnas. De leiders stonden achter het huis van Juda. De bouwers en de lastdragers werkten met de ene hand aan de bouw en hielden met de andere een wapen vast.

NEHEMIA 4:15-17

Waarschijnlijk was het niet vierentwintig uur per dag, zeven dagen per week zo dat ze in de ene hand een wapen hadden en in de andere een troffel, of wat ze ook maar gebruikten om mee te werken. Er zullen momenten zijn geweest waarop ze beide handen moesten gebruiken. Bij bouwwerkzaamheden zijn er natuurlijk heel wat dingen die je niet met één hand kunt doen. Het is waarschijnlijk een lichte overdrijving. Ze droegen zeker wapens bij zich, waarschijnlijk een zwaard aan hun gordel. Misschien namen ze soms, wanneer de vijand zichtbaar was, werkelijk het zwaard in de ene hand en gebruikten ze de andere hand om verder mortel aan te brengen of iets dergelijks. Waarschijnlijk hadden ze op sommige momenten echt een zwaard in de ene hand en een troffel in de andere. Maar dat kan beslist niet op ieder moment zo zijn geweest.

Zo had hij het georganiseerd. De mensen moesten erop voorbereid zijn om zowel te bouwen als te verdedigen. Dat zijn de twee aspecten van Gods werk: het Koninkrijk van God bouwen en zich tegen de vijand verdedigen. Bouwen is opbouwend werk. Verdedigen is natuurlijk een kwestie van verdediging, dus dat hangt meer af van hoe actief de vijand tegen je optrekt. Je blijft bouwen, of het nu vrede is of niet, maar soms moet je erop voorbereid zijn om te vechten terwijl je bouwt.

De bouwers hadden elk zijn zwaard aan zijn heup gegord terwijl zij aan het bouwen waren, maar de bazuinblazer bleef bij mij.

NEHEMIA 4:18

Iedereen was bewapend en werkte aan de muur. Eén stoot op zijn trompet zou al die zwaarden uit hun schede laten komen en iedere Jood klaar doen staan om de indringers af te slaan. Blijkbaar weerhield dit de indringers ervan hun aanval uit te voeren.

Ik zei tegen de edelen, de machthebbers en het overige volk: Het werk is veel en uitgebreid. Wij staan verspreid over de muur, de een ver van de ander. Op de plaats waar u het bazuingeschal hoort, daar moet u zich bij ons voegen. Onze God zal voor ons strijden. Zo deden wij het werk. De helft van hen hield de speren vast, van het aanbreken van de dageraad tot het opkomen van de sterren.

NEHEMIA 4:19-21

Dat betekende dat het werk langzamer zou gaan, omdat de helft van de mensen werkte en de andere helft de wacht hield. Het zou sneller zijn gegaan als ze allemaal gewoon hadden kunnen werken, maar hiermee hadden ze te maken.

Ook zei ik in die tijd tegen het volk: Ieder moet met zijn knecht binnen Jeruzalem overnachten, zodat zij voor ons 's nachts wacht en overdag werkploeg zijn. Noch ik, noch mijn broers, noch mijn knechten, noch de mannen van de wacht die achter mij kwamen, trokken in die tijd onze kleren uit; ieder had zijn werpspies en water.

NEHEMIA 4:22-23

Dat wil zeggen, ze droegen die dag en nacht. Normaal gesproken trok je je werkkleren uit als je 's avonds naar bed ging, maar zij deden dat niet. Ze sliepen in hun kleren en trokken die alleen uit om ze te wassen. De spreker volgt hier een andere vertaalweergave dan de HSV en haalt die als volgt aan:

Behalve dat iedereen ze uitdeed om zich te wassen.

7

Onderlinge strijd verzwakt Gods volk

Nu hoofdstuk 5. Er zijn ook interne problemen. Ze hebben niet alleen vijanden van buitenaf; ze hebben problemen met de mensen binnen de muren. De onderlinge verhoudingen zijn niet zoals ze zouden moeten zijn, en dit is zo onnodig.

Later, toen Jeruzalem in het jaar 70 na Christus door de Romeinen werd belegerd, had iedere Jood in de stad gewapend en klaar moeten staan om de Romeinen af te slaan. Maar weet je wat ze aan het doen waren? Volgens Josephus hadden ze binnen de ommuurde stad drie kampen die tegen elkaar vochten. Allemaal Joden, gewoon rivaliserende groepen onder rivaliserende leiders binnen de stad. Binnen de stad waren deze burgeroorlogen aan de gang, terwijl de Romeinen hen van buitenaf bedreigden. Groepen binnen Jeruzalem moordden elkaar uit. Het is alsof ze gek waren geworden.

Toch gaat het in de gemeente soms ook zo. We doen alsof er daarbuiten geen dodelijke vijand van het Koninkrijk van God is. Alsof het Evangelie zelf niet wordt bedreigd door ontwikkelingen in onze samenleving, in onze cultuur. Dat wordt het wel. Toch denken we dat we ons de luxe kunnen veroorloven om verdeeld te raken en problemen te hebben in onze relaties met andere christenen. Het komt zo kleingeestig en dom over.

Ik heb nooit begrepen waarom twee christenen niet met elkaar overweg kunnen. We hebben allebei een vijand en we zijn allebei nodig in de strijd tegen de vijand. Maar in plaats daarvan raken we binnen het lichaam van Christus verstrikt in domme conflicten en eigenbelang enzovoort, zodat de vijand niet eens tegen ons hoeft te vechten. We schakelen elkaar gewoon een voor een uit. Dat is wat de gemeente vaak heeft gedaan en nog steeds doet.

Het is beslist een list van de vijand om ons te laten geloven dat we vijanden binnen ons eigen kamp hebben. Toch zijn onze broeders niet onze vijanden. Ze gedragen zich misschien wel zo wanneer ze vleselijk en dom bezig zijn, maar we hoeven geen oorlog tegen hen te voeren. Het is de bedoeling dat we de relaties met hen onderhouden. De Bijbel zegt:

Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen.

MATTHEÛS 18:15

Jezus heeft stappen gegeven voor hoe je dat moet doen. Maar christenen volgen die niet altijd. De conflicten in de onderlinge relaties tussen christenen brengen de gemeente meer schande en vormen een groter gevaar voor haar dan wat er ook van buitenaf op haar afkomt.

8

Armoede en schulden onder de bouwers

Hier hebben ze problemen binnen de Joodse gemeenschap. In hoofdstuk 5:

Er ontstond een luid geroep van het volk en van hun vrouwen tegen hun broeders, de Joden. Er waren er die zeiden: Onze zonen, onze dochters en wijzelf zijn met velen. Dus moeten we aan graan zien te komen, zodat wij kunnen eten en in leven blijven. Ook waren er die zeiden: Wij staan op het punt onze velden, onze wijngaarden en onze huizen tot onderpand te geven, zodat wij aan graan kunnen komen tegen de honger. Verder waren er die zeiden: Wij hebben geld geleend voor de belasting aan de koning, op onze velden en onze wijngaarden. Welnu, zoals het vlees van onze broeders is ook ons vlees; zoals hun zonen zijn ook onze zonen. En zie: wij staan op het punt onze zonen en onze dochters aan de slavernij te onderwerpen en er zijn er van onze dochters die al aan de slavernij zijn onderworpen, en dat buiten onze macht, en onze velden en onze wijngaarden behoren aan anderen toe.

NEHEMIA 5:1-5

Daarmee worden onze broeders bedoeld.

Wat hier werkelijk aan de hand is, is dat er een economisch probleem is. Alle mannen die lichamelijk in staat zijn om te werken, werken aan de muur. Daarom wordt het werk op het land waarschijnlijk door hun kinderen en vrouwen gedaan, en misschien wordt het niet helemaal gedaan. De opbrengst van het land is dus niet zo groot als die zou moeten zijn. De vrouwen komen en zeggen:

Luister, we hebben hier niet genoeg eten. Er is niet genoeg graan. Laten we daarom graan halen voor onze gezinnen, onze kinderen.

Dat komt ongetwijfeld doordat de mannen aan de muur werkten.

Daardoor hadden velen van hen niet zoveel inkomsten gehad en moesten ze hun land met een hypotheek belasten om de belastingen en gewoon de kosten van het levensonderhoud te betalen. Sommigen waren zelfs op het punt gekomen dat ze hun kinderen als slaaf moesten verkopen, wat bij een economische crisis een mogelijkheid was. Die slavendienst zou maar zeven jaar duren, maar toch is dat een lange tijd om je kinderen te moeten missen. Het probleem was dat er rijke Joden waren die deze mensen geld leenden, maar hun daarover rente in rekening brachten, zodat ze het niet konden terugbetalen. Ze werden uitgebuit door degenen die hen dwongen hun kinderen als slaaf te verkopen en dat soort dingen. Hij zegt:

9

Nehemia veroordeelt rente en uitbuiting

Ik ontstak in hevige woede toen ik hun geroep en deze dingen hoorde. Ik ging bij mijzelf te rade en ik riep de edelen en de machthebbers ter verantwoording en zei tegen hen: U leent geld uit tegen rente, ieder aan zijn broeder! Vervolgens belegde ik een grote vergadering tegen hen.

NEHEMIA 5:6-7

Nu is het volgens de wet absoluut verboden om rente te vragen over een lening aan een mede-Jood. In Exodus, Leviticus en Deuteronomium, in alle drie die boeken, wordt het verboden om rente te vragen over leningen aan je broeder, een mede-Jood. Exodus 22:25, Leviticus 25:36 en Deuteronomium 23, vers 19 en 20, bevatten allemaal deze wet dat ze geen rente mochten vragen over leningen aan hun broeders. Dat was wat deze mannen deden.

Hij zegt:

Ik ging bij mijzelf te rade en ik riep de edelen en de machthebbers ter verantwoording en zei tegen hen: U leent geld uit tegen rente, ieder aan zijn broeder! Vervolgens belegde ik een grote vergadering tegen hen. Ik zei tegen hen: Wij hebben onze broeders, de Joden, die aan de heidenvolken verkocht waren, teruggekocht zoveel als in ons vermogen lag; gaat ú nu weer uw broeders verkopen zodat ze weer aan ons zouden worden verkocht? Toen zwegen zij en vonden geen antwoord.

NEHEMIA 5:7-8

Met andere woorden, we werken allemaal hard om onze zonen en dochters uit de gevangenschap in Babel en Perzië te halen en hen naar ons land terug te brengen. En nu brengen jullie hen weer in gevangenschap door hen te dwingen hun kinderen als slaaf te verkopen? Hij zegt:

Of moeten ze aan ons verkocht worden? Toen vielen ze stil en wisten ze niets meer te zeggen.

Ze schaamden zich.

En ik zei: Wat u doet, is niet goed. Moet u niet wandelen in de vreze van onze God vanwege de smaad van de heidenvolken, onze vijanden? Lenen ook ik, mijn broers en mijn knechten geld en graan aan hen tegen rente? Laten we toch deze rente achterwege laten.

NEHEMIA 5:9-10

De spreker volgt hier een vertaling waarin Nehemia zegt dat hij geld en graan uitleent, zonder de toevoeging 'tegen rente' die in de HSV staat. Daarom laat hij open of Nehemia zelf ook in de fout was gegaan door rente te vragen en daar nu mee zou

ophouden. Dat is mogelijk. Misschien zegt hij: ‘Ik vraag jullie om deze leningen kwijt te schelden, of in elk geval alle rente te laten vervallen, en ik ben bereid dat zelf ook te doen met het geld dat ik aan mensen heb uitgeleend.’

Hij zei:

10

Bezittingen teruggeven en schulden opheffen

Lenen ook ik, mijn broers en mijn knechten geld en graan aan hen tegen rente? Laten we toch deze rente achterwege laten. Geef hun toch vandaag nog hun velden, hun wijngaarden, hun olijfbomen en hun huizen terug, en ook het honderdste deel van het geld en het graan, de nieuwe wijn en olie, die u hun leent.

NEHEMIA 5:10-11

Toen zeiden ze: Wij zullen het teruggeven en wij zullen niets meer van hen eisen. Zo zullen we doen, zoals u het zegt. Toen riep ik de priesters en ik liet hen zweren om dienovereenkomstig te handelen.

NEHEMIA 5:12

Dus deze mensen, die de eigendomsrechten op dat land bezaten en de slaven hadden genomen enzovoort, moesten in het bijzijn van de priesters een eed afleggen voor de priester. Ze moesten zweren dat ze die zouden teruggeven en deze mensen geen enkele schuld zouden opleggen.

Ook schudde ik de plooi van mijn mantel uit en ik zei: Zo moge God elke man die dit woord niet gestand zal doen, uitschudden uit zijn huis en uit zijn arbeid, en zo moge hij uitgeschud en leeg zijn. En de hele gemeente zei: Amen! En zij prezen de HEERE en het volk handelde dienovereenkomstig.

NEHEMIA 5:13

Zo kreeg hij die zaak dus opgelost. Telkens als Nehemia over een probleem hoorde, pakte hij het meteen aan en zei: ‘Dit gaat niet meer gebeuren. Jullie moeten die mensen die schuld en die rente enzovoort kwijtschelden.’ Hij was de landvoogd, aangesteld door de koning, dus hij kon zulke dingen voorschrijven. Hij kon een dictator zijn als hij dat wilde. Maar over het algemeen had hij er niet echt belangstelling voor om een dictator te zijn. Hij kon oplossingen voor problemen voorschrijven wanneer mensen verkeerd handelden. We zien dat hij dat deed zonder zich ook maar enigszins door de mensen te laten intimideren. Hij trad altijd meteen naar voren en zei: ‘Dit is wat we gaan doen’, en deed het dan.

11

Nehemia draagt zelf de bestuurskosten

Er staat:

Overigens, vanaf de dag waarop de koning mij de opdracht heeft gegeven om landvoogd te zijn in het land Juda, vanaf het twintigste jaar tot het tweeëndertigste jaar van koning Arthahsasta, twaalf jaar, hebben ik en mijn broers het brood, bestemd voor de landvoogd, niet gegeten. Maar de eerdere landvoogden, die er vóór mij waren, hadden het zwaar gemaakt voor het volk en zij hadden brood en wijn van hen genomen, en daarna nog veertig sikkel zilver. Ook heersten hun knechten over het volk. Maar ik heb zo niet gehandeld, omdat ik God vreesde.

NEHEMIA 5:14-15

Dat wil zeggen dat ze hadden verwacht dat de mensen hen voor hun diensten zouden betalen.

Nehemia slaagde er dus op de een of andere manier in om in zijn eigen onderhoud te voorzien. Misschien had hij een goed inkomen gehad toen hij in Perzië werkte. In Perzië had hij een hoge positie, was hij waarschijnlijk rijk, en misschien leefde hij van

zijn eigen vermogen. Hij had geld aan mensen uitgeleend, zei hij eerder, dus hij had wat geld. Hij vroeg geen vergoeding voor wat hij deed, omdat hij God vreesde. Maar andere landvoogden vóór hem hadden wel een vergoeding gevraagd.

Ook voor het werk aan deze muur heb ik mij sterk gemaakt en wij hebben geen grondbezit verworven en al mijn knechten waren daar bij elkaar voor het werk. De Joden en de machthebbers, honderdvijftig man, en zij die naar ons toe waren gekomen uit de heidenvolken die zich rondom ons bevinden, aten aan mijn tafel.

NEHEMIA 5:16-17

Dus blijkbaar gaf hij heel wat mensen aan zijn tafel te eten zonder daar iets voor te vragen. Hij moet dat uit eigen zak hebben betaald.

Wat klaargemaakt werd voor één dag: Voor mij werden klaargemaakt één rund, zes uitgelezen stuks kleinvee en vogels en, met een tussenpoos van tien dagen, zeer veel van allerlei soorten wijn. En bovendien eiste ik niet het brood, bestemd voor de landvoogd, want de dienstbaarheid drukte zwaar op dit volk. Denk toch aan mij, mijn God, ten goede, om alles wat ik heb gedaan voor dit volk.

NEHEMIA 5:18-19

Hij zegt dus dat zijn gebruikelijke voedselvoorziening bestond uit een os en zes schapen en een heleboel gevogelte en wijn enzovoort. En hij vroeg niemand om daarvoor te betalen. Hij betaalde dat zelf, zodat hij het volk niet nog verder zou onderdrukken. Hij vroeg alleen of God hem daarom wilde gedenken, want hij zocht geen enkele beloning van het volk, alleen een zegen van God.

12

Nehemia weigert zich te laten weglokken

Nu hoofdstuk zes.

Het gebeurde, toen Sanballat, Tobia en Gesem, de Arabier, en onze overige vijanden ter ore kwam dat ik de muur herbouwd had en dat daarin geen bres was overgebleven — tot die tijd had ik evenwel nog geen deuren in de poorten geplaatst — dat Sanballat en Gesem boden naar mij stuurden om te zeggen: Kom, laten we elkaar ontmoeten in Kefirim, in het dal Ono. Zij dachten mij echter kwaad te doen.

NEHEMIA 6:1-2

Ik weet niet zeker waarover ze hem wilden spreken. Misschien wilden ze een overeenkomst sluiten. Misschien wilden ze voorstellen om met hem aan het project mee te werken. Ze wilden ergens over onderhandelen. Maar hij wist dat ze hem alleen maar uit zijn veilige omgeving wilden weglokken, naar een plek waar ze hem waarschijnlijk konden doden.

Toen stuurde ik boden naar hen toe om te zeggen: Ik ben met een groot werk bezig en kan niet komen. Waarom zou het werk stilliggen omdat ik het nalaat en naar u toe kom?

NEHEMIA 6:3

Met andere woorden, ik heb geen behoefte aan overleg, bedankt. Ik ben daadwerkelijk bezig met iets dat iets oplevert. Ik ben niet zo iemand voor commissies. Al die managementvergaderingen enzovoort houden de leidinggevenden alleen maar van hun werk af. Ik wil mijn werk niet laten liggen om naar jullie toe te gaan en met jullie te vergaderen. Dat is niet nodig.

Zij stuurden op deze wijze wel vier keer boden naar mij toe, maar ik antwoordde hun op dezelfde wijze.

NEHEMIA 6:4

Dus vier keer probeerden ze hem door intriges uit het veilige Jeruzalem weg te lokken. Ze wilden dat hij naar een andere plek kwam waar ze hem te pakken konden krijgen. Maar hij bleef hun uitnodiging standvastig afwijzen.

13

Valse beschuldigingen van opstand

Toen stuurde Sanballat op dezelfde wijze voor de vijfde keer zijn knecht, met een geopende brief in zijn hand. Daarin stond geschreven: De volken is ter ore gekomen — en Gasmu zegt het ook — dat u en de Joden in opstand denken te komen. Daarom bent u de muur aan het bouwen. En volgens deze geruchten staat u op het punt hun koning te worden. Ook hebt u profeten aangesteld om in Jeruzalem over u uit te roepen: Er is een koning in Juda! Welnu, het zal de koning dienovereenkomstig ter ore komen. Welnu, kom, laten we samen overleg plegen.

NEHEMIA 6:5-7

Daarmee bedoelt hij de Perzische koning.

Met andere woorden, als je er niet mee instemt om met ons te komen praten, dan krijgt de Perzische koning dit bericht te horen. De koning van Perzië zal te horen krijgen dat je jezelf tot koning uitroept, dat je profeten hebt ingehuurd om je tot koning in Juda uit te roepen. Natuurlijk was dat helemaal verzonnen. Toch zou het Nehemia angst aanjagen om te horen dat de Perzische koning dat te horen zou krijgen. Want dan zou het erop lijken dat de koning die hem had vertrouwd, hem zou beschouwen als iemand die dat vertrouwen had geschonden.

Toch kwam Nehemia hun niet tegemoet. Hij zegt:

Ik stuurde echter een bode naar hem toe om te zeggen: Er is van zulke dingen, die u zegt, niets gebeurd. Nee, u bedenkt ze in uw eigen hart.

NEHEMIA 6:8

We weten het niet, maar het zou kunnen dat hij na twaalf jaar daar naar Perzië terugging omdat deze brief naar Artaxerxes was gestuurd. Als dat zo is, moest hij misschien terug om verantwoording af te leggen. Maar op dit moment liet hij zich er niet door lastigvallen. Hij stuurde alleen een ontkenning van de beschuldigingen terug. Het gebeurt niet. Zoiets is helemaal niet aan de gang. Je verzint het. Ik schenk geen aandacht aan je.

Want zij allen wilden ons bevreesd maken. Ze zeiden bij zichzelf: Hun handen zullen het werk nalaten. Het zal niet afgemaakt worden. Welnu, maak mijn handen sterk!

NEHEMIA 6:9

De vertaling die de spreker gebruikt, spreekt hier over handen die verzwakt worden. Dat is een Hebreeuwse uitdrukking, een hebraïsme. Het betekent dat ze ontmoedigd zullen worden. In de Bijbel wordt vaak gesproken over het verzwakken van de handen van mensen. Het betekent gewoon dat ze ontmoedigd worden bij wat ze doen. Hij zegt: God, geef me nu de kracht om door te gaan.

Dat wil zeggen: bemoedig mij, want er zijn veel ontmoedigingen bij het werk.

14

Valse profeten willen Nehemia laten vluchten

Toen ik in het huis van Semaja, de zoon van Delaja, de zoon van Mehetabeël, kwam (want hij had zichzelf opgesloten), zei hij: Laten wij elkaar ontmoeten in het huis van God, binnen in de tempel. Laten we de deuren van de tempel sluiten, want ze komen om u te doden, ja, vannacht komen ze om u te doden.

NEHEMIA 6:10

Deze persoon was blijkbaar aan het profeteren. Een paar verzen verder wordt vermeld dat hij was ingehuurd om dit tegen hem te profeteren. In vers 12 staat dat inderdaad. Deze man deed dus alsof hij een profeet van God was die bij Nehemia kwam en zei: 'De Heere heeft mij laten zien dat ze zullen komen om je te doden. De enige veilige plek zou de tempel zijn. Daar moet je naar binnen gaan en de deuren sluiten. De tempel zou een veilige plek zijn.' Waarom deze man hem daar naar binnen wilde krijgen, is moeilijk te zeggen. Misschien was het alleen maar om hem uit te schakelen, hem te laten onderduiken zodat hij er niet zou zijn om het volk leiding te geven. Ze wisten immers dat het volk geen enkele motivatie of aansporing had gehad om het werk te doen, totdat Nehemia kwam en de vaart erin zette. Als ze hem dus zover konden krijgen dat hij zich voortdurend in de tempel verborg, zou het werk vertragen. Of misschien dachten ze dat ze hem daar op de een of andere manier in een hinderlaag konden lokken. Ook dat is moeilijk te zeggen.

Hoe dan ook, hij luisterde daar niet naar. Hij doorzag dat deze man door Sanballat en Tobia was ingehuurd om hem deze boodschap te brengen. Hij zei:

Maar ik zei: Zou iemand zoals ik vluchten? En zou iemand zoals ik naar de tempel gaan en in leven blijven? Ik ga niet!

NEHEMIA 6:11

Het zou ongepast zijn als hij de tempel binnenging. Hij was geen Leviet. Alleen de Levieten en de priesters mochten de tempel binnengaan. Toch zei deze persoon: 'Het is een vesting. Je kunt daar naar binnen gaan en je verbergen voor degenen die je willen doden.'

Hij zegt: 'Het zou ongepast zijn als ik de tempel binnenging. Dat is niet iets wat ik zou doen. Ik ga daar niet naartoe. En waarom zou ik trouwens vluchten? Ik ben hier de leider. De leider loopt niet weg wanneer er bedreigingen zijn, tenzij hij een huurling is.'

Denk aan wat Jezus in Johannes hoofdstuk 10 en vers 12 over de huurling zei:

Maar de huurling en wie geen herder is, die de schapen niet tot eigendom heeft, ziet de wolf komen en laat de schapen in de steek en vlucht; en de wolf grijpt ze en drijft de schapen uiteen.

JOHANNES 10:12

Hij is geen echte herder. Nehemia zei: 'Zo ben ik niet. Ik ben hier de leider. Ik ga me niet verbergen. Ik heb werk te doen.'

Hij zegt:

Ik doorzag het immers: Zie, niet God had hem gezonden, maar hij sprak deze profetie over mij uit omdat Tobia en Sanballat hem hadden ingehuurd. Daarvoor was hij ingehuurd, zodat ik bevreesd zou worden en zo zou handelen, en zondigen, en zodat zij iets zouden hebben om mij een slechte naam te bezorgen, om mij te kunnen honen.

NEHEMIA 6:12-13

Het klinkt alsof ze iets zouden hebben waarvan ze hem volgens de Joodse wet konden beschuldigen als hij de tempel binnenging om zich te verbergen en zo de heiligheid van de tempel schond. Daarom bidt hij:

Denk toch, mijn God, aan Tobia en Sanballat, en vergeld hun naar deze daden van hen, en ook aan de profetes Noadja en de overige profeten die mij bevreesd wilden maken.

NEHEMIA 6:14

We weten niet wie Noadja is, behalve dat ze een profetes is en blijkbaar een van de mensen zoals deze persoon. Deze persoon was Semaja, de zoon van Delaja, die profeteerde. Maar blijkbaar waren er andere valse profeten die door zijn vijanden waren ingehuurd om tegen hem te profeteren en hem bang te maken.

15

De muur voltooid ondanks Tobia's invloed

Toch slaagde hij erin de hele muur af te krijgen.

De muur werd op de vijftiende van de maand Elul voltooid, na tweeënvijftig dagen. En het gebeurde, toen al onze vijanden het hoorden, dat alle heidenvolken rondom bevreesd voor ons werden en in hun eigen ogen zeer in achtiging daalden, want zij wisten dat dit werk van onze God uit gedaan was. Ook schreven de edelen van Juda die dagen vele brieven naar Tobia, en brieven van Tobia bereikten hen.

NEHEMIA 6:15-17

Sommige edelen stonden eigenlijk aan de kant van Tobia. Ze sympathiseerden met hem en waren tegen Nehemia. Een ander probleem waarmee Nehemia te maken kreeg, waren mensen binnen zijn eigen kamp die aan de kant van de vijand stonden.

Velen in Juda waren namelijk met een eed aan hem verplicht, omdat hij een schoonzoon was van Sechanja, de zoon van Arach, en Johanan, zijn zoon, had de dochter van Mesullam, de zoon van Berechja, tot vrouw genomen.

NEHEMIA 6:18

Dat wil zeggen, aan Tobia.

Ook spraken zij voortdurend tegen mij over zijn goede daden, en mijn woorden brachten zij naar buiten, naar hem toe. Tobia zond brieven om mij bevreesd te maken.

NEHEMIA 6:19

In dit korte gedeelte nadat de muur voltooid was, wordt ons dit verteld als iets wat blijkbaar al die tijd gaande was. Tobia had zijn vertegenwoordigers, zijn mensen die hem gunstig gezind waren. Ze hadden respect voor hem omdat hij in een Joodse familie was getrouwd, blijkbaar een vooraanstaande Joodse familie. Dat gaf hem enig aanzien binnen de gemeenschap, zodat sommige mensen hem, Tobia, trouw waren. Ze spraken ook goed over Tobia tegenover Nehemia, om hem ertoe over te halen die man te vertrouwen. Maar Nehemia vertrouwde hem niet.

16

Van muurbouw naar bestuur en stadsbewaking

Hiermee komen we aan het einde van het eerste gedeelte van het boek. Nehemia valt vrij vanzelfsprekend in twee gedeelten uiteen. De eerste zes hoofdstukken gaan over de herbouw van de muur, en we zien dat die in vers 15 voltooid is. De rest gaat over zijn

gouverneurschap en hoe hij omging met problemen in de stad en onder de teruggekeerde ballingen.

Hij moet de muur nog inwijden. Er zal een viering van het Loofhuttenfeest zijn, waarbij ze de wet aan het volk voorlezen. Hij zal weggaan en weer terugkomen. Dan zal hij ontdekken dat er allerlei dingen verkeerd zijn gedaan die hij moet rechtzetten. Wat hij ook doet, is het volk voorgaan in het sluiten van een vernieuwd verbond met God.

Dit zijn enkele dingen die er tussen nu en het einde van het boek gaan gebeuren. Maar ze hebben allemaal te maken met zijn leiderschap als gouverneur van het volk, in plaats van als muurbouwer. In het eerste hoofdstuk was hij schenker in Perzië. In de hoofdstukken 2 tot en met 6 is hij muurbouwer.

Nu is hij de gouverneur van de stad. Hoofdstuk 7:

Het gebeurde, toen de muur herbouwd was, dat ik de deuren plaatste en dat de poortwachters, de zangers en de Levieten werden aangesteld. Toen gaf ik, met betrekking tot Jeruzalem, een bevel aan Hanani, mijn broer, en Hananja, de bevelhebber van de burcht, want hij was een betrouwbaar man en godvrezender dan velen.

NEHEMIA 7:1-2

Deze mannen kregen de leiding over degenen die de stad voortaan zouden bewaken. Dat zou niet langer de taak van Nehemia zijn.

Ik zei tegen hen: Laat de poorten van Jeruzalem niet geopend worden totdat de zon heet wordt, en terwijl de wachters nog in dienst zijn, moeten ze de deuren sluiten, en vergrendelt u ze dan. En laat men wachtposten opstellen, inwoners van Jeruzalem, ieder op zijn wachtpost, en ieder tegenover zijn eigen huis.

NEHEMIA 7:3

Hij trof regelingen voor het openen en sluiten van de poorten, voor het bewaken van de poorten en voor de blijvende veiligheid van de stad. Er staat:

17

Het geslachtsregister en afwijkende aantallen

De stad was wijd uitgestrekt en groot, maar er woonde weinig volk in en er waren geen huizen gebouwd. Mijn God gaf mij in het hart dat ik de edelen, de machthebbers en het volk zou verzamelen om zich in het geslachtsregister in te laten schrijven. Ik vond het geslachtsregister van hen die het eerst waren opgetrokken, en ik vond daarin geschreven:

NEHEMIA 7:4-5

De rest van dit hoofdstuk, de verzen 6 tot en met 72, is vrijwel dezelfde lijst die we al in Ezra hoofdstuk 2 zijn tegengekomen. De namen zijn in wezen dezelfde. In ongeveer twintig procent van de gevallen zijn de aantallen anders. Er staat hoeveel mensen er uit verschillende families en geslachten enzovoort kwamen, en in ongeveer twintig procent van de gevallen verschillen de aantallen tussen de twee lijsten. Verder zijn de lijsten hetzelfde.

Het verschil in de aantallen zou normaal gesproken aan overschrijffouten worden toegeschreven. Toch is het moeilijk te begrijpen waarom er overschrijffouten zouden voorkomen tussen twee lijsten die allebei in hetzelfde boek staan. Men neemt aan dat Ezra en Nehemia allebei door Ezra zijn geschreven. Waarom zou er dan een overschrijffout tussen die twee zijn? Maar de vraag zou zijn hoe dat is gebeurd. Het gaat er niet zozeer om dat Ezra de fout heeft gemaakt, maar dat een kopiist misschien een fout heeft gemaakt in de ene of de andere lijst.

De oplossing voor de problemen met de verschillen in de aantallen is iets waar geleerden zich het hoofd over kunnen buigen. Als het een overschrijffout is, dan is het geen gebrek in de Schriften zelf, maar een fout van iemand die ze later overschreef.

Hoe dan ook, we hoeven deze lijst niet door te nemen, zelfs niet als we hem voor het eerst zouden tegenkomen. Maar we komen hem nu voor de tweede keer tegen. Hij vermeldt alle verschillende families enzovoort van degenen die in de dagen van Zerubbabel en Jozua terugkwamen. Zoals ik al zei, zagen we dezelfde lijst in hoofdstuk 2 van Ezra. We hoeven hem niet opnieuw door te nemen.

In vers 73 staat echter:

De priesters en de Levieten en de poortwachters en de zangers en sommigen van het volk en de tempeldienaren en heel Israël woonden in hun steden.

NEHEMIA 7:73

18

Het volk komt bijeen om de wet te horen

Deze volgende zin, die aan het einde van hoofdstuk 7 staat, hoort eigenlijk bij hoofdstuk 8. Er begint een nieuw verhaal:

Toen de zevende maand aanbrak, woonden de Israëlieten in hun eigen steden.

Toen de zevende maand aanbrak en de Israëlieten in hun steden waren,

NEHEMIA 8:1

Want het was de zevende maand, en dat was de tijd waarin het Loofhuttenfeest gevierd moest worden en de wet voorgelezen moest worden. In Deuteronomium 31, de verzen 11 en 12, staat dat:

als heel Israël komt om te verschijnen voor het aangezicht van de HEERE, uw God, op de plaats die Hij zal uitkiezen, moet u deze wet ten aanhoren van heel Israël voorlezen. Roep het volk bijeen, de mannen, de vrouwen en de kleine kinderen, en de vreemdeling die binnen uw poorten is, om te horen, en om te leren de HEERE, uw God, te vrezen en alle woorden van deze wet nauwlettend te houden.

DEUTERONOMIUM 31:11-12

Ze vierden het Loofhuttenfeest elk jaar in de zevende maand. Maar elk zevende jaar, elk sabbatsjaar, voegden ze aan de gebruikelijke plechtigheden van het Loofhuttenfeest het voorlezen van de volledige wet aan het hele volk toe. Dat is wat we hier zullen zien gebeuren.

Hier hebben we Ezra weer, uit het boek Ezra. Hij is nog niet eerder in dit boek genoemd.

verzamelde heel het volk zich als één man op het plein dat voor de Waterpoort ligt; en zij zeiden tegen Ezra, de schriftgeleerde, dat hij het boek moest brengen met de wet van Mozes, die de HEERE Israël had geboden.

NEHEMIA 8:2

Daarmee wordt waarschijnlijk iedereen bedoeld die oud genoeg was.

Ezra, de priester, bracht de wet voor de gemeente, zowel mannen als vrouwen en al wie wat zijn verstand betrof in staat was ernaar te luisteren, op de eerste dag van de zevende maand.

NEHEMIA 8:3

19

Ezra en de Levieten leggen de wet uit

Dat deden ze hier. Dit is eigenlijk een uitleg van de wet. Ze lazen de wet, en we zien dat de Levieten uitleg gaven en de betekenis duidelijk maakten, zoals we zullen zien. Dit is eigenlijk de enige plaats in de Bijbel waar we een verslag hebben van wat we uitleggend Bijbelonderwijs zouden kunnen noemen.

Veel gemeenten geloven dat Bijbeluitleg de allerbeste vorm van prediking en onderwijs is, en dat is waarschijnlijk ook zo. Maar we hebben in de Schriften alleen dit ene voorbeeld ervan. We hebben het niet in het boek Handelingen. We hebben het niet in de Evangeliën. We hebben het niet in de tijd van Mozes. Maar hier hebben we het wel. Ezra was de schriftgeleerde, de deskundige in de wet. En dus las hij de wet voor en gaf hij de betekenis ervan. Ik denk dat de hele gemeente te groot was om hem zonder hulp te kunnen horen. Waarschijnlijk stonden de Levieten daarom op verschillende plaatsen tussen de menigte. Ze gaven door wat ze hem hoorden zeggen en lieten het verderop horen. Misschien waren er nog anderen die het weer verder doorgaven. Hoe dan ook, ze lazen een gedeelte van de wet voor en legden het uit.

Vers 4:

Hij las daaruit voor, voor het plein dat voor de Waterpoort ligt, vanaf het morgenlicht tot de middag, ten overstaan van de mannen, de vrouwen en van hen die wat hun verstand betrof in staat waren ernaar te luisteren. De oren van heel het volk waren gericht op het wetboek.

NEHEMIA 8:4

Naast hem, aan zijn rechterhand, stond een aantal priesters van wie de namen worden genoemd. En vers 5:

Ezra, de schriftgeleerde, stond op een houten verhoging, die ze voor deze gelegenheid hadden gemaakt, en naast hem stond Mattithja, met Sema, Anaja, Uria, Hilkia en Maäseja aan zijn rechterhand, en aan zijn linkerhand Pedaja, Misaël, Malchia, Hasum, Hasbaddana, Zacharia en Mesullam.

NEHEMIA 8:5

Want hij stond boven het volk, zodat ze hem allemaal konden zien.

Het is in veel gemeenten nog steeds gebruikelijk dat mensen gaan staan tijdens het voorlezen van de Schrift. Het is een teken van eerbied voor het Woord van God.

Waarschijnlijk komt dat hier vandaan. Ze gingen staan om de wet te horen voorlezen.

Ezra opende het boek voor de ogen van heel het volk, want hij stond hoger dan heel het volk. Toen hij het opende, ging heel het volk staan.

NEHEMIA 8:6

En Ezra loofde de HEERE, de grote God, en heel het volk antwoordde, onder het opheffen van hun handen: Amen, amen! Zij knielden en bogen zich neer voor de HEERE met het gezicht ter aarde.

NEHEMIA 8:7

Jesua, Bani, Serebja, Jamin, Akkub, Sabbethai, Hodia, Maäseja, Kelita, Azaria, Jozabad, Hanan, Pelaja en de Levieten onderwezen het volk in de wet, en het volk stond op zijn plaats.

NEHEMIA 8:8

Dat is eigenlijk gewoon Bijbeluitleg. Ze lazen duidelijk een gedeelte van de wet voor. En dan legden de priesters die in vers 7 worden genoemd, samen met enkele Levieten, de betekenis ervan aan het volk uit.

Zij lazen uit het boek voor, uit de wet van God, gaven uitleg en verklaarden de betekenis, zodat men de voorlezing begreep.

NEHEMIA 8:9

20

Van schuldbesef naar vreugde in de Heer

Toen ze de wet hoorden voorlezen, raakten ze daardoor ontroerd, of ze werden overtuigd van hun eigen overtredingen ervan. Dit lijkt op wat er gebeurde toen Josia de wet voorlas. Er kwam een sterke reactie van het volk, een emotionele reactie. En terecht: ze waren overtreders van de wet, maar ze hadden de laatste tijd niet echt de hele wet horen voorlezen. Ze begonnen te horen hoezeer ze daarin tekortgeschoten waren, en ze werden overtuigd van hun schuld. Ze kwamen tot schuldbesef en bekeerden zich waarschijnlijk en huilden daarom zo.

Toen zei hij tegen hen:

En Nehemia (hij was Zijne Excellentie, de stadhouder), Ezra, de priester en schriftgeleerde, en de Levieten die het volk onderwezen, zeiden tegen heel het volk: Deze dag is heilig voor de HEERE uw God. Rouw dan niet en huil niet. Heel het volk hilde namelijk toen ze de woorden van de wet hoorden.

NEHEMIA 8:10

De oproep om uit te delen aan mensen voor wie niets is klaargemaakt, betekent dat er mensen zijn die helemaal geen eten hebben.

Ik weet dat je die uitdrukking waarschijnlijk weleens hebt gehoord:

De vreugde die de Heer geeft, is jullie kracht.

Die komt uit deze passage. Blijkbaar betekent het dat hun kracht tegenover hun vijanden afhangt van een goed moreel, en niet van het feit dat ze door schuldgevoel en dergelijke ontmoedigd zijn. Wanneer je je schuldig voelt, word je verzwakt. Het leidt je aandacht af van andere zaken. Je kracht als volk zal liggen in het hebben van vreugde en vertrouwen in God, niet in een gevoel van veroordeling en ontmoediging.

Er staat dus:

Verder zei hij tegen hen: Ga, eet lekkernijen en drink zoete dranken. En deel uit aan hen voor wie niets is klaargemaakt, want deze dag is heilig voor onze Heere. Wees niet bedroefd, want de vreugde van de HEERE, dat is uw kracht. De Levieten deden heel het volk zwijgen door te zeggen: Wees stil, want deze dag is heilig. Wees daarom niet bedroefd.

NEHEMIA 8:11-12

21

Gods Woord begrijpen brengt vreugde

Het goed begrijpen van de woorden, het begrijpen van de Schriften, leidde allereerst tot rouw, maar daarna tot vreugde. Die dingen gebeuren zo ongeveer in die volgorde. Als het Woord van God de uitwerking op je heeft die het hoort te hebben, zal het je overtuigen van je schuld. Maar daarna zal de genade van God je opbeuren. Dan zal het kennen van de waarheid je vrijmaken, en dat is iets heel bemoedigends. Er staat dat ze zich verheugden omdat ze de woorden begrepen die hun waren bekendgemaakt.

In de gelijkenis van de zaaier in Mattheüs 13, in de verzen 19 en 20, legt Jezus enkele beelden uit de gelijkenis uit. Hij zei in Mattheüs 13:19:

Als iemand het Woord van het Koninkrijk hoort en het niet begrijpt, dan komt de boze en rukt weg wat in zijn hart gezaaid was; dat is hij bij wie langs de weg gezaaid is.

MATTHEÛS 13:19

Het eerste soort zaad, dat door de vogels wordt opgeslokt, wordt dus door de duivel gestolen omdat de mensen het niet begrepen. Blijkbaar begrepen de mensen in de andere gevallen het wel. Vers 20 zegt:

Maar bij wie op de steenachtige grond gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort en dat meteen met vreugde ontvangt.

MATTHEÛS 13:20

Hij begrijpt het wel, en het geeft hem reden tot vreugde. Maar helaas schiet hij in dit geval niet erg diep wortel, en daarom houdt hij het niet lang vol. Er zijn andere voorbeelden waarin het Woord daadwerkelijk vrucht draagt in betere grond.

Maar het begrijpen van het Woord van God is een reden tot vreugde voor degenen die aan Gods kant staan. Deze mensen waren weliswaar in veel opzichten wetsovertreders, maar ze overtraden Gods wetten uit onwetendheid, omdat ze Zijn wetten niet kenden. Dan horen ze Zijn wetten, en dat brengt hen aan het huilen,

omdat ze weten dat ze wetsovertreders zijn. Maar omdat ze aan Gods kant staan, vergeeft God hun, en kunnen ze zich erover verheugen dat ze nu weten wat Hij wil dat ze doen. Het begrijpen van Gods woorden is uiteindelijk een reden tot vreugde.

22

Het Loofhuttenfeest volgens de wet vieren

Vers 13:

Toen ging al het volk weg om te eten en te drinken, om uit te delen en grote vreugde te bedrijven, want zij hadden de woorden begrepen die men hun bekend had gemaakt. De volgende dag verzamelden zich de familiehoofden van heel het volk, de priesters en de Levieten bij Ezra, de schriftgeleerde, en dat om inzicht te krijgen in de woorden van de wet. Zij vonden in de wet geschreven dat de HEERE door de dienst van Mozes had geboden dat de Israëlieten in loofhutten zouden wonen tijdens het feest in de zevende maand, en dat zij het overal zouden doen horen en een boodschap zouden laten gaan door al hun steden en in Jeruzalem, en zouden zeggen: Ga naar buiten, naar de bergen en breng loof van de olijfboom, loof van de olijfwilg, loof van de mirte, loof van de palmboom, en loof van andere dicht bebladerde bomen, om loofhutten te maken overeenkomstig wat voorgeschreven is. Toen ging het volk eropuit en ze haalden loof en ze maakten loofhutten voor zichzelf, ieder op zijn dak, en in hun voorhoven en in de voorhoven van het huis van God, en op het plein van de Waterpoort en op het plein van de Efraïmpoort.

NEHEMIA 8:13-17

Wanneer er nu staat dat ze dit sinds de dagen van Jozua, de zoon van Nun, niet meer zo hadden gedaan, betekent dit niet dat ze het Loofhuttenfeest niet hadden gevierd. We weten dat ze dat wel deden. In 1 Koningen hoofdstuk 8 bijvoorbeeld, toen Salomo de tempel had voltooid, staat dat ze het Loofhuttenfeest vierden. Ook toen Ezra vanuit Perzië naar Jeruzalem terugkeerde, vierden ze het Loofhuttenfeest. Ezra hoofdstuk 3, vers 4 noemt dat.

Er waren sinds de tijd van Jozua dus wel vieringen van het Loofhuttenfeest geweest, maar blijkbaar betekent het dat het niet op deze manier was gebeurd. Het kan betekenen dat ze niet daadwerkelijk naar buiten waren gegaan om de takken te verzamelen, zoals ze bij deze gelegenheid deden. Vaak richtten ze in plaats daarvan een soort tent op, een soort kleine tabernakel. Maar het woord ‘tabernakel’, ‘sukkoth’ in het Hebreeuws, betekent ‘hutten’. Een tabernakel of een hut: in het Hebreeuws is het allebei hetzelfde woord. Blijkbaar hadden ze tabernakels opgericht, maar deze keer hadden ze in de wet gelezen dat de wet zei dat ze naar buiten moesten gaan om takken te verzamelen en hutten te bouwen. Dat hadden ze blijkbaar sinds de tijd van Jozua niet meer gedaan. Dat was dus wat er in dit geval anders was.

De hele gemeente van hen die uit de gevangenschap waren teruggekeerd, maakte loofhutten en woonde in die loofhutten, want zo hadden de Israëlieten niet meer gedaan vanaf de dagen van Jozua, de zoon van Nun, tot op deze dag. Er was zeer grote blijdschap.

NEHEMIA 8:18

Ze vierden dus het Loofhuttenfeest, het feest van de hutten. Ze lazen elke dag de wet, en blijkbaar werd er elke dag, terwijl Ezra de wet voorlas, die uitleg gegeven. Ze deden dit van de ochtend tot twaalf uur, tot het middaguur. De wet wordt voorgelezen en uitgelegd, en daarna doen we de rest van de dingen die we doen. We zullen de rest van het boek in onze volgende bijeenkomst behandelen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Nehemia 3:1
- Nehemia 3:2-5
- Nehemia 3:6-8
- Nehemia 3:10
- Nehemia 3:23
- Nehemia 3:28-29
- Johannes 21:18
- Johannes 21:21
- Johannes 21:22
- Romeinen 12:6-8
- Nehemia 4:1-2
- Nehemia 4:3
- Nehemia 4:4-5
- Mattheüs 5:44
- Nehemia 4:6
- Nehemia 4:7-8
- Nehemia 4:9
- Nehemia 4:10
- Nehemia 4:11-12
- Nehemia 4:13
- Nehemia 4:14
- Nehemia 4:15-17
- Nehemia 4:18
- Nehemia 4:19-21
- Nehemia 4:22-23
- Mattheüs 18:15
- Nehemia 5:1-5
- Nehemia 5:6-7
- Nehemia 5:7-8
- Nehemia 5:9-10

- Nehemia 5:10-11
- Nehemia 5:12
- Nehemia 5:13
- Nehemia 5:14-15
- Nehemia 5:16-17
- Nehemia 5:18-19
- Nehemia 6:1-2
- Nehemia 6:3
- Nehemia 6:4
- Nehemia 6:5-7
- Nehemia 6:8
- Nehemia 6:9
- Nehemia 6:10
- Nehemia 6:11
- Johannes 10:12
- Nehemia 6:12-13
- Nehemia 6:14
- Nehemia 6:15-17
- Nehemia 6:18
- Nehemia 6:19
- Nehemia 7:1-2
- Nehemia 7:3
- Nehemia 7:4-5
- Nehemia 7:73
- Nehemia 8:1
- Deuteronomium 31:11-12
- Nehemia 8:2
- Nehemia 8:3
- Nehemia 8:4
- Nehemia 8:5
- Nehemia 8:6
- Nehemia 8:7
- Nehemia 8:8
- Nehemia 8:9

- Nehemia 8:10
- Nehemia 8:11-12
- Mattheüs 13:19
- Mattheüs 13:20
- Nehemia 8:13-17
- Nehemia 8:18

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.